

Till Förvaltningsrätten i Falun

Nedan angivna naturvårdsorganisationer överklagar härmed Länsstyrelsen i Gävleborgs beslut av den 2011- 07- 04 (Dnr 218-3704-11) angående licensjakt efter björn i Gävleborg 2011.

Naturvårdsorganisationerna i Gävleborg, Naturskyddsföreningen, Svenska Rovdjursföreningen, Gävleborgs läns Ornitologiska förening, samt Djurens Rätt i Gävle-Sandviken, anser att årets björntilldelning motsvarande 50 björnar är alltför stor.

Vi anser att tilldelningen bör läggas på en nivå som motsvarar cirka tio procent av det undre konfidensintervallet motsvarande cirka 35 individer och att avskjutningen stabiliseras på denna nivå för att utvärdera de långsiktiga konsekvenserna av förvaltningen till dess en ny kvalitetssäkrad spillningsinventering är utförd och utvärderad.

På några få år har Naturvårdsverket och Natur och Vilt enheten vid Länsstyrelsen i Gävleborg tillstyrkt en drygt åttafaldig ökning av antalet björnar som årligen får fällas i länet. Den ökade tilldelningen motsvarar från 6 till 50 björnar mellan åren 2001 och 2011. Mot bakgrund av den stora osäkerhet som råder avseende björnstammens storlek, är det vår uppfattning att denna ökning inte är en ansvarsfull adaptiv förvaltning. Tvärtemot länets Viltförvaltningsdelegations beslut att stabilisera länets björnstam kring 2008 års nivå, finns nu en uppenbar risk att länets björnstam minskar.

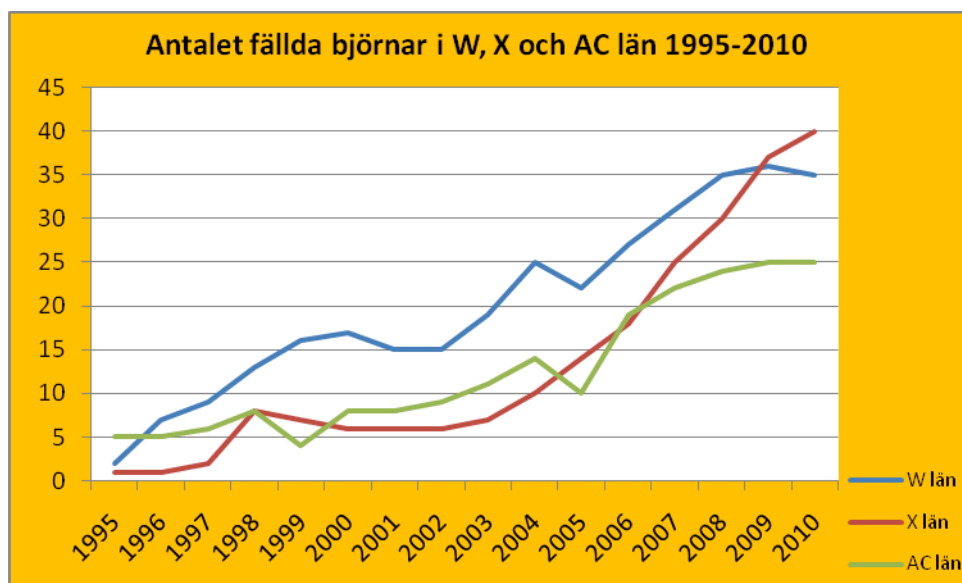
Som huvudsakligt skäl till vår överklagan vill vi peka på den osäkerhet som råder avseende björnpopulationens storlek i länet och som huvudsakligen utgår från spillningsinventeringar utförda så långt tillbaka i tiden som 2001 och då det beräknades att det fanns cirka 260 björnar i länet. Därefter har inga nya kvalitetssäkrade inventeringar utförts, utan tillväxtberäkningar grundar sig uteslutande på den så kallade "björnobsen" som jägarna gör under första älgjaksveckan.

Baserat på dessa björnobservationer gjorde Skandinaviska Björnprojektet en bedömning att det fanns 528 björnar i länet 2008. Konfidensintervallet är dock mycket stort och motsvarar plus/minus 200 individer (324-733). Som vi ser det kunde det således 2008 ha funnits så många björnar som 733 individer, men det kunde lika gärna ha varit så få som 324. Ur dessa mycket osäkra bedömningsintervall, baserade på icke kvalitetssäkrade björnobservationer, borde man kunna förvänta sig en mer försiktig hållning från Länsstyrelsen. Speciellt som

tilldelningen ökat kraftigt och motsvarar 157 björnar sedan forskarnas senaste beräkning 2008.

Utifrån naturvårdens uppfattning är det inte självklart att björnobservationer ur kvalitetssäkerhetssynpunkt är ett lämpligt verktyg för att bedöma björnstammens fortsatta utveckling. Det kan finnas en risk för överskattningar och påverkans effekter genom vetenskapen att inventeringsmetoden så tydligt är kopplad mot tilldelad jaktkvot.

För att förtydliga detta vill vi peka på de anmärkningsvärda skillnader som föreligger mellan björnutvecklingen i Dalarna och Gävleborg. Visserligen föreligger vissa skillnader i avskjutning mellan länen, men det förefaller orimligt att Gävleborg haft en årlig tillväxttakt motsvarande cirka 10 procent enligt "björnobsen", medan populationen i Dalarna uppges ha nolltillväxt sedan inventeringen 2001. Än märkligare blir det vid jämförelsen med Västerbotten, som har en närmast identisk utgångspunkt som Gävleborg avseende antal björnar vid spillningsinventeringen, men i princip samma eller färre antal fällda björnar under senare tid enligt grafen nedan. Trots detta har Västerbotten en nolltillväxt utifrån de björnobservationer som gjorts.

I sitt beslut (Dnr 218-3704-11) pekar Länsstyrelsens Natur och Vilt enhet med tydlighet på den osäkerhet som råder avseende storleken på länets björnstam. Även samtliga inblandade parter, såväl ansvariga myndigheter, forskare och alla aktörer inom Viltförvaltningsdelegationen, har på grund av rådande osäkerhet under flera år efterfrågat en upprepad kvalitetssäkrad spillningsinventering. En sådan kvalitetssäkrad inventering bör enligt forskarna ske med intervall av cirka fem år. Anledningen till att denna inventering inte blivit av uppges vara att ekonomiska resurser hittills har saknats.

Från vår utgångspunkt har Länsstyrelsen det fulla ansvaret för björnförvaltningen och där ingår bland annat kvalitetssäkrade inventeringar som en mycket viktig adaptiv

förvaltningsuppgift. Det är hög tid att man nu tar ansvaret och får till en upprepad spillningsinventering och inte hänvisar till att ekonomiska resurser från centrala myndigheter saknas.

Björnstammen är ytterst känslig för jakt och konsekvenserna av jakt visar sig först efter fem-sex år. I avvaktan på resultatet från en ny inventering hade det varit rimligt att länsstyrelsen intagit en större försiktighet och stabiliserat tilldelningen vid en lägre nivå för att därmed analysera de långsiktiga konsekvenserna av jakten.

Årsunda 2011-07-20

Anders Ekholm naturvårdens representant i länets Viltförvaltningsdelegation

För ytterligare information bifogas naturvårdens synpunkter till Länsstyrelsen Natur och Viltenhet inför beslutet om årets björnjakt.